

Far og Anton er ved at bygge et legehus til Anton og Søster i det store klatretræ.

De hjælpes ad med at save brædderne til og slå søm i.

“Det er sengetid, Anton!”
kalder Mor lige pludselig. Før de er færdige.

“Jeg er slet ikke træt,” siger Anton til Far.
“Må jeg ikke hjælpe dig lidt endnu?”

“Solen er jo ved at gå ned,” svarer Far.
“Det bliver mørkt om et øjeblik.
Vi fortsætter bare i morgen.”

Inden Anton og Far går ind,
vender Anton sig om og kigger
på det halvfærdige hus i træet.

Det bliver et fedt legehus,
tænker han stolt.

